

स्त्रिधर्मण्यशीत् विद्वांस्यारुणः सुतः” हरिवं०१२२०।
 त्वस गतौ ग्रहे निष्पे च चुरा० उभ० सक० सेट् । त्वसयति
 ते अतित्वसत् त ।

त्वस भासे वा चुरा० उभ० पक्षे भा० पर० अक० सेट्
 इदित् । त्वंसयति ते त्वंसति अतित्वंसत् त अतंसीत् ।
 त्वस भये वा दिवा० पक्षे भा० पर० अक० सेट् । त्वसति अत्वा-
 षीत् अत्वशीत् त्वत्वाष फणा० त्वेसतः तत्वसतः ।
 ईदित् त्वस्तः । तस्य दिवादित्ये सार्द्धधातुके श्यन् ।
 त्वसति । “त्वसन्ती चलशफरीविचङ्कितोरः” भाषः “त्वस-
 च्चुराद्विसुतासंभ्रमस्यंयहाज्ञेषसुखेन निष्क्रियाम्”
 “सुञ्जरत्वसङ्गिरपि यत् गौरवात्” भाषः “त्वसन् वै जा-
 यमानेभ्यः” भट्टिः । “ततो रामेति चक्रन्दुस्त्रेसुः
 परिदिदेविरै” भट्टिः “कपेरत्वाशिषुनादान् सृगाः
 सिंहधनेरिव” भट्टिः “राजसस्य न चात्वाशीत् प्रनष्टु-
 षयतिष्ठ च” भट्टिः ।

उद्+उत्कटत्वासे । “बाबातुत्वासयन्ति ह” हरिवं०३१७७ ।

त्वस त्वि० त्वस-भये आधारे षजर्थे क । १यने त्विका० त्वस-
 गतौ अच् । २जङ्गने त्वि० अमरः । त्वसरेणुः ।

त्वसदस्यु पु० मान्वात्पौत्वभेदे । “तस्यासत्यादयामाष सा-
 न्वाता द्वौ सुतौ नृप ! । पुरुकुतसञ्च धमेत्तं सुसुकुन्दञ्च
 धार्मिकम् । पुरुकुतसञ्चत्वाशीत् त्वसदस्युर्महीपतिः”
 हरिवं० १२ अ० । [श्वासयुक्ते त्वि०]

त्वसन न० त्वस-भावे ल्युट् । १भये २उद्दगे कर्तरि ल्यु ।
 त्वसर पु० त्वस-यरन् । तन्तुवायोपकरणभेदे (तासनी) अमरः
 त्वसरेणु पु० चसः चलो रेणुः कर्म० । “जालान्तरगते भानौ
 स्रज्जं यदृष्टयते रजः । प्रथमं तत्प्रमाणानां त्वसरेणुं
 ऋचन्ते” मन्त्रके मवाचान्तर्गतस्यैर्यकिरणेषु १दोषूयमाने
 रजसि २परमाणुषट्कालके द्रव्यणुकलयात्मके रजसि “पर-
 माणुद्वयेनाणुस्त्वसरेणुस्तु ते त्वयः” ब्रह्मवै० “जालान्तरगते
 स्र्यैकरे ध्वंशी विलोक्यते । त्वसरेणुस्तु विज्ञेयः
 त्रिंशता परमाणुभिः” इति वैद्यकपरिभाषया त्रिंशत्-
 परमाणुरूपे रजसि च । ४स्र्यैपत्नीभेदे स्त्री त्विका० ।

त्वसुर त्वि० त्वस-उरच् । भीरौ संक्षिप्तसारः ।

त्वस्त त्वि० त्वस-क्त । १भीते २चकिते । ३भीष्णे व० । “त्वस्तौ
 यथासन्नकरेणुसंज्ञात्” “त्वस्तः समस्तजनहासकरः
 करेणुः” भाषः “जुगोपात्मानसत्वस्तः” रघुः ।

त्वस्तु त्वि० त्वस-क्तु । भीरौ त्वावशीले अमरः । “सीतां
 प्रीतिप्रिया त्वक्तां स भीर्चीं त्वस्तुमेकिकाम्” भट्टिः

“अत्र त्वस्तुभिर्युक्तधुरं तरङ्गैः” रघुवंशकाव्यम् ।
 त्वा पालने अदा० व्या० सक० अनिट् क्रमदीश्वरः । त्वाते
 अत्वात् । “कान्तारे ब्राह्मणान् गाश यः परिव्राति
 कौशिकः !” भा०अनु०७३२० । आर्षत्वात् पदव्यत्ययः ।
 त्वाण न० त्वै-पालने भावे ल्युट् भावे क्त तस्य नो वा । १रक्षणे ।
 कर्मणि क्त वा तस्य नः १रक्षिते त्वि० श्वायमाञ्चालतायां
 न० मेदि० तत्त्वार्थे स्त्री राजनि० । “न कुर्यादात्मनस्त्रायं
 मोरकत्वा तु शुक्तिः” मनुः । [भावे क्त । २रक्षणे न० ।
 त्वात् त्वि० त्वै-कर्मणि क्त वा तस्य नत्वाभावः । १रक्षिते
 त्वापुष त्वि० त्वपुषा निवृत्तम् अण् सुक् च । रङ्गमये पावादी ।
 त्वामन् त्वि० त्वै-पालने मनिन् । १रक्षके “तव त्वामभिरिन्द्र ?
 त्वर्थयानम्” ऋ० १।५३।१० ।

त्वायन्ती स्त्री त्वै-सम्भ० भावे क्तिप् त्वाः तामयति गच्छति
 भा० इ गतौ शट्-डोप् । त्वायमाञ्चालतायाम् अमरः ।
 “त्वायन्ती तुवरा तित्ता सरा पित्तकफापहा । ज्वर-
 हृद्दोगुलमास्रभ्रममूलविषप्रक्षुत्” भावप्र० । “कलसी
 दहती द्राक्षा त्वायन्ती निम्बगोक्षुरीः” सुश्रु० ।
 स्वार्थे क । त्वायन्तिका तत्त्वार्थे “प्रियङ्गुनन्तायधिक्या
 पद्मात्रायन्तिकाद्यो हतिकास्रधादाङ्गमत्वक्षालपर्णीपद्म-
 हृत्केशरधातकीवकुलशालमलीश्रीवेदकमोचरसेखरिष्टान-
 ष्कतीर्षे हानासवान् कुर्वीत” सुश्रु० ।

त्वायमाण त्रि० त्वायते त्वै-कर्मणि शानच् । १रक्ष्यमाणायां
 (बाला)ख्यातायां २लतायाम् अमरः । स्वार्थे क । तत्त्वार्थे
 स्त्री राजनि० । [दशीभवे ।

त्वायोद्श त्रि० त्रयोदश्यां भवं सन्धिवेला० अण् । त्रयो-
 त्वास पु० त्रस-भावे षज् । १भये “त्रासाकुलः परिपतन् परितो
 निकेतान्” भाषः । २सन्धिदोषभेदे च मेदि० ।

त्वासन न० त्रस-णिच् भावे ल्युट् । १भयोत्पादने कर्तरि ल्यु ।
 २भयोत्पादके त्रि० ।

त्वि त्रि० व० व० तृ-ङि । त्वित्वसंख्याविशिष्टे । “इति
 वेदास्त्रयस्त्रयी” अमरः “न्यायैस्त्रिभिरदीरणम्” कुमा०
 “त्रिभ्य एव तु वेदेभ्यः पादत्रयमद्रुद्धत्” मनुः । स्त्रियां
 गौण्ये सुख्ये च विभक्तौ परतः त्रिस्रादेशः । त्रिस्रः
 अतित्रिस्रा केशिक्तु प्रियतिसेत्युदाहृतम् तच्चिन्त्यम् “त्रिस्र-
 भिस्त्रयवस्याभिर्महिमानसुदीरयन्” कुमा० । त्रयाणां
 वेदे तु क्वचित् त्रीणांभिति रूपं “महि ! त्रीणामवो-
 ऽस्तु दुक्तं मितस्त्रार्थमणः” ऋ० १०।१८५।१ ।

त्रिंश त्रि० त्रिंशत्+पूरणे ङट् । त्रिंशत्पूरणे, त्रिंशत्तमे